

Nr 219.

Uppläst och godkänd i första kammaren den 26 augusti 1914.
» » » i andra kammaren den 26 augusti 1914.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrad lydelse av § 4 u) i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 23.)

Till Konungen.

Genom en den 10 juli 1914 dagtecknad, till riksdagen avlåten proposition, nr 261, har Eders Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit riksdagen

dels besluta, att § 4 u) i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor skulle erhålla följande lydelse:

§ 4.

Tullfrihet åtnjutes utom för varor, vilka enligt tulltaxan äro fria från tullavgift, jämväl för:

u) naturalier, etnografiska och kulturhistoriska föremål samt avbildningar därav, avsedda att ingå i samlingar med allmännyttigt ändamål, vilka tillhöra staten eller kommun eller därifrån åtnjuta understöd;

dels ock förklara, att förestående bestämmelse skulle tillämpas från den dag, Eders Kungl. Maj:t bestämde.

På sätt framgår av ovanberörda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden den 10 juli 1914, har förevarande proposition föranletts av

en av ledamoten av riksdagens andra kammare Hjalmar Wijk hos chefen för finansdepartementet gjord framställning om ändring av berörda bestämmelse. I den till stöd för framställningen anförda motiveringen omnämndes till en början, att någon anvisning om vad som bör menas med etnografiska föremål icke finnes införd i varuförteckningen till tulltaxan samt att ifrågavarande bestämmelse av tullmyndigheterna tillämpats så, att under etnografiska föremål inbegripits endast husgeräds och andra föremål från de kulturellt lägst stående folken. Ett förtydligande av tulltaxans mening i denna punkt vore av nöden, om det med bestämmelsen avsedda syftet skulle kunna vinnas. Vid prövning av frågan, hur ett sådant förtydligande borde avfattas, visade det sig, anfördes det vidare, omöjligt att av teoretiska eller praktiska skäl upprätthålla kravet på tullplikt, medan från allmännyttans synpunkt allt talade för att vetenskapliga och allmännyttiga institutioner medgaves tullfrihet för alla föremål — möbler, keramik, textilier, planscher eller annat — som vore avsedda att ingå i deras samlingar, vare sig dessa föremål vore av äldre eller nyare datum, av närmare eller fjärmare härkomst. Med åberopande av bland annat vad nu återgivits hemställdes slutligen om vidtagande av åtgärder för vinnande av det berörda syftet.

I ovannämnda statsrådsprotokoll finnas återgivna infordrade yttranden i ärendet av generaltullstyrelsen och packhusinspektionen i Stockholm. I det sistnämnda yttrandet vitsordas, att tolkningen av ifrågavarande bestämmelse i praktiken gått ungefärligen i den riktning, som i den till chefen för finansdepartementet ställda skrivelsen angivits. Generaltullstyrelsen har för sin del ansett, att det icke borde möta någon betänklighet att tillmötesgå det framburna önskemålet.

Vid framläggandet av det förslag till ändrad avfattning av berörda punkt, som ovan återgivits, har departementschefen enligt statsrådsprotokollet tillika uttalat, att för underlättande och i viss mån även reglerande av en sådan bestämmelses tillämpning borde i de administrativa föreskrifter, som vid bifall till förslaget vore att förvänta, intagas föreskrift därom, att, i händelse tullförvaltning funne sådant erforderligt, utredning skulle förebringas om att samling, till vilken införsel ägde rum, vore av sådan beskaffenhet, som i författningen avsåges.

Riksdagen, som ansett behovet av en författningsändring i det angivna syftet vara uppvisat genom vad till statsrådsprotokollet i ärendet anförts, har emellertid funnit sig böra göra ett tillägg till den föreslagna

bestämmelsen. Enligt den lydelse, Eders Kungl. Maj:t föreslagit, erfordras, för att en samling med allmännyttigt ändamål skall få åtnjuta förmånen av tullfrihet för importerade föremål, att samlingen antingen tillhör staten eller kommun eller ock därifrån åtnjuter understöd. Emellertid förekomma även samlingar, som visserligen icke själva åtnjuta dylikt understöd, men vilka tillhöra institutioner, som uppbära sådant. Det torde icke finnas något skäl, varför icke även samlingar av sistberörda slag borde beredas den avsedda fördelen. Det av riksdagen beslutade tillägget till punkten är tillkommet i nu angivna syfte.

I anslutning till vad sålunda anförts har riksdagen, i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 261,

dels beslutat, att § 4 u) i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor skall erhålla följande lydelse:

§ 4.

Tullfrihet åtnjutes utom för varor, vilka enligt tulltaxan äro fria från tullavgift, jämväl för:

u) naturalier, etnografiska och kulturhistoriska föremål samt avbildningar däraf, avsedda att ingå i samlingar med allmännyttigt ändamål, vilka tillhöra staten eller kommun eller därifrån åtnjuta understöd eller tillhöra institution, som uppbär dylikt understöd;

dels ock förklarat, att förestående bestämmelse skall tillämpas från den dag, Eders Kungl. Maj:t bestämmer.

Stockholm den 26 augusti 1914.

Med undersåtlig vörndnad.